

V této práci jsem si dala za cíl zjistit, zda plánovaná revize Směrnice 97/36/EC Evropského parlamentu a Rady Evropské unie „Televize bez hranic," bude přínosem pro rychle se rozvíjející audiovizuální prostředí. Zda bude reflektovat všechny změny, posuny a nové podmínky v oboru. Předpokládala jsem, že rozhodnutí Evropské komise z roku 2003 podruhé v její historii Směrnici zrevidovat povede k zásadním debatám o podobě Směrnice, o tom, jestli a jak dokument novelizovat. Předpokládala jsem, že kroky, které Evropská komise jako návrhovač nové podoby Směrnice podnikne, budou v oboru audiovizuálních médií zásadní a budou mít neoddiskutovatelný dopad na mediální legislativu členských států Evropské unie. Domnívala jsem se, že zásadně ovlivní další vývoj tohoto tržního sektoru. Zajímalo mě, jestli bude revize s ohledem na mnohé faktory prospěšná či neprospěšná, jestli bude reflektovat vývoj nových technologií, nové podmínky na audiovizuálním trhu, vývoj v postavení poskytovatelů mediálních služeb, podnikatelů v oboru komerční komunikace i spotřebitelů mediálních sdělení. Pokusila jsem se zjistit, jak Evropská komise při procesu revize postupovala a proč, kdo se zapojil do četných konzultací, co z nich vzešlo a jak se to v návrhu na revizi Směrnice nakonec projevilo, jaké vznikly studie a doporučení, jaké byly nejdiskutovanější problémy a co naopak zúčastněné subjekty příliš nerozrušovalo. Chtěla jsem zpracovat co nejkomplexnější obraz revize Směrnice Evropské unie „Televize bez hranic" a chci poskytnout své názory a pohledy k další diskusi.